

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 2.12.2015
COM(2015) 593 final

2015/0272 (COD)

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

**o izmjeni direktiva 2000/53/EZ o otpadnim vozilima, 2006/66/EZ o baterijama i
akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te 2012/19/EU o otpadnoj
električnoj i elektroničkoj opremi**

(Tekst značajan za EGP)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

1.1. Opći kontekst

Gospodarstvo Unije trenutačno gubi znatnu količinu potencijalnih sekundarnih sirovina koje se nalaze u tokovima otpada. Ukupna količina nastalog otpada u EU-u u 2013. iznosila je približno 2,5 milijardi tona, od čega 1,6 milijardi tona nije bilo ponovno upotrijebljeno ili reciklirano, što je gubitak za europsko gospodarstvo. Procjenjuje se da se dodatnih 600 milijuna tona moglo reciklirati ili ponovno upotrijebiti. Na primjer, tek je ograničeni udio (43 %) komunalnog otpada nastalog u Uniji recikliran, dok je ostatak odložen na odlagališta (31 %) ili spaljen (26 %). Unija tako propušta znatnu priliku za poboljšanje učinkovitosti uporabe resursa i stvaranje više kružnog gospodarstva.

Kad je riječ o gospodarenju otpadom, Unija je suočena i s velikim razlikama među državama članicama. U 2011. šest je država članica na odlagališta odložilo manje od 3 % svojeg komunalnog otpada, 18 ih je na odlagališta odložilo više od 50 %, a neke čak i više od 90 %. Navedene je razlike potrebno hitno smanjiti.

Prijedlozi za izmjenu Direktive 2008/98/EZ o otpadu¹, Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu², Direktive 1999/31/EZ o odlagalištima otpada³, Direktive 2000/53/EZ o otpadnim vozilima⁴, Direktive 2006/66/EZ o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima⁵ te Direktive 2012/19/EU o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi⁶ dio su Paketa za kružno gospodarstvo koji uključuje i Komunikaciju Komisije „Zatvaranje kruga – akcijski plan EU-a za kružno gospodarstvo”.

1.2. Razlozi za prijedlog i njegovi ciljevi

Nedavna kretanja upućuju na to da je moguće ostvariti daljnji napredak u pogledu učinkovitosti uporabe resursa i da se time mogu ostvariti velike koristi za gospodarstvo, okoliš i društvo. Pretvaranje otpada u resurse bitan je element povećanja učinkovitosti uporabe resursa i zatvaranja kruga u kružnom gospodarstvu.

Pravno obvezujući ciljevi u zakonodavstvu EU-a ključni su pokretač poboljšanja prakse gospodarenja otpadom, poticanja inovacija u recikliranju, ograničavanja odlaganja na odlagališta i stvaranja poticaja za promjenu ponašanja potrošača. Daljnjim razvojem politika u području otpada mogu se ostvariti znatne koristi: održivi rast i otvaranje radnih mjesta, smanjenje emisija stakleničkih plinova, izravne uštede povezane s boljom praksom gospodarenja otpadom i bolji okoliš.

¹ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).

² Direktiva 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 365, 31.12.1994. str. 10.)

³ Direktiva Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada (SL L 182, 16.7.1999., str. 1.)

⁴ Direktiva 2000/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. studenoga 2000. o otpadnim vozilima (SL L 269, 21.10.2000., str. 34. – 43.)

⁵ Direktiva 2006/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te stavljanju izvan snage Direktive 91/157/EEZ (SL L 266, 26.9.2006., str. 1. – 14.)

⁶ Direktiva 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (SL L 197, 24.7.2012., str. 38. – 71.).

Prijedlog za izmjenu Direktive 2008/98/EZ odgovor je na pravnu obvezu revizije ciljeva u području gospodarenja otpadom iz te Direktive. Prijedlozi koji su dio Paketa za kružno gospodarstvo i kojima se izmjenjuje šest navedenih direktiva dijelom se temelje na prijedlogu koji je Komisija iznijela u srpnju 2014., a potom povukla u veljači 2015. Oni su u skladu s ciljevima Plana za učinkovitu uporabu resursa⁷ i Sedmog programa djelovanja za okoliš⁸, uključujući potpunu provedbu hijerarhije otpada⁹ u svim državama članicama, pad apsolutnog nastanka otpada i nastanka otpada po stanovniku, čime se osigurava visokokvalitetno recikliranje i uporaba recikliranog otpada kao važnog, pouzdanog izvora sirovina za Uniju. Njima se pridonosi i provedbi Inicijative EU-za sirovine¹⁰ te se uzima u obzir potreba za sprečavanjem stvaranja otpada od hrane. Osim toga, tim se prijedlozima pojednostavnjuju zahtjevi za izvješćivanje uvršteni u svih šest direktiva.

2. REZULTATI SAVJETOVANJA SA ZAINTERESIRANIM STRANAMA I PROCJENA UTJECAJA

2.1. Studije

Prijedlozima i pratećom procjenom utjecaja procjenjuju se tehnološki, socioekonomski i troškovni aspekti provedbe i daljnji razvoj zakonodavstva EU-a u području otpada. Dodatak procjeni utjecaja izrađen je radi analize mogućih učinaka dodatnih varijanti glavnih opcija politika definiranih u procjeni utjecaja.

2.2. Interno savjetovanje

Upravljačka skupina za procjenu utjecaja Komisije koju čine različite službe Komisije (SG, ECFIN, ENTR, GROW, CLIMA, JRC i ESTAT) pratila je pripremu zakonodavnih prijedloga.

2.3. Vanjsko savjetovanje

Komisija je sastavila okvirni popis pitanja koje je potrebno rješavati, a prvi razgovori s glavnim dionicima započeli su u veljači 2013. U lipnju 2013. pokrenuto je, a u rujnu 2013. završeno javno internetsko savjetovanje u skladu s minimalnim standardima za savjetovanje. Podneseno je 670 odgovora, što odražava veliku zabrinutost javnosti u pogledu stanja gospodarenja otpadom u EU-u i visoka očekivanja od djelovanja EU-a u tom području. Od lipnja do rujna 2015. održavalo se posebno savjetovanje država članica te šire savjetovanje o kružnom gospodarstvu.

2.4. Procjena utjecaja

Izvešće o procjeni utjecaja i informativni sažetak objavljeni su zajedno s prijedlogom donesenim u lipnju 2014.¹¹ U okviru procjene utjecaja, koja i dalje služi kao glavna analitička osnova za revidirane zakonodavne prijedloge, ocjenjuju se glavni utjecaji različitih opcija politika na okoliš, društvo i gospodarstvo kako bi se poboljšalo gospodarenje otpadom u EU-u. Različite razine ambicije procjenjuju se i uspoređuju s „osnovnim scenarijem” kako bi se utvrdili najprikladniji instrumenti i konkretni ciljevi te istovremeno troškovi sveli na najmanju, a koristi na najveću moguću mjeru.

⁷ COM(2011) 571.

⁸ Odluka br. 1386/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o Općem programu djelovanja Unije za okoliš do 2020. „Živjeti dobro unutar granica našeg planeta” (SL L 354, 28.12.2013., str. 171.)

⁹ U hijerarhiji otpada prednost se daje sprečavanju, zatim ponovnoj uporabi, recikliranju prije energetske uporabe te zbrinjavanju koje uključuje odlaganje na odlagališta i spaljivanje bez energetske uporabe.

¹⁰ COM(2008) 699 i COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

Odbor Komisije za procjenu utjecaja 8. travnja 2014. dao je pozitivno mišljenje o procjeni utjecaja i izdao niz preporuka za prilagodbu izvješća. Odbor je zatražio da se dodatno pojašne definicija problema i potreba za novim srednjoročnim ciljevima, potkrijepe argumenti za zabranu odlagališta otpada sa stajališta supsidijarnosti i proporcionalnosti te za ujednačene ciljeve za sve države članice te da se detaljnije objasni na koji se način u okviru prijedloga u obzir uzimaju razlike u uspješnosti država članica.

Zahvaljujući procjeni utjecaja zaključeno je da će se kombinacijom opcija ostvariti sljedeće koristi:

- smanjenje administrativnog opterećenja, posebno za mala društva ili poduzeća, pojednostavnjenje i bolja provedba, između ostalog i time da se ciljevi zadrže na razini svrsishodnosti,
- stvaranje radnih mjesta: do 2035. moglo bi se izravno stvoriti više od 170 000 radnih mjesta, a većinu njih ne bi se moglo premjestiti izvan EU-a,
- smanjenje emisija stakleničkih plinova: u razdoblju od 2015. do 2035. moglo bi se izbjeći više od 600 milijuna tona emisija stakleničkih plinova,
- pozitivni učinci na konkurentnost u gospodarenju otpadom i reciklažnim sektorima u EU-u te na proizvodni sektor EU-a (bolji programi proširene odgovornosti proizvođača, smanjenje rizika povezanih s pristupom sirovinama),
- ponovno uključenje sekundarnih sirovina u gospodarstvo EU-a, čime će se smanjiti ovisnost EU-a o uvozu sirovina.

Uz zakonodavni prijedlog izdana je i analitička obavijest kao dodatak procjeni utjecaja. U toj su obavijesti analizirane brojne opcije i varijante u cilju boljeg uzimanja u obzir različitih početnih položaja svake države članice.

3. PRAVNI ELEMENTI PRIJEDLOGA

3.1. Sažetak predloženih mjera

Glavni su elementi prijedloga za izmjenu zakonodavstva EU-a u području otpada:

- usklađivanje definicija,
- povećanje cilja povezanog s pripremom za ponovnu uporabu i recikliranje komunalnog otpada na 65 % do 2030.,
- povećanje ciljeva povezanih s pripremom za ponovnu uporabu i recikliranje ambalažnog otpada i pojednostavnjenje skupa ciljeva,
- postupno ograničavanje odlaganja komunalnog otpada na odlagališta na 10 % do 2030.,
- bolja usklađenost i pojednostavnjenje pravnog okvira u području nusproizvoda i prestanka statusa otpada,
- nove mjere za promicanje sprečavanja nastanka otpada, uključujući i u području otpada od hrane, i njegove ponovne uporabe,
- uvođenje minimalnih operativnih uvjeta za proširenu odgovornost proizvođača,
- uvođenje sustava ranog upozoravanja za praćenje usklađenosti s ciljevima povezanim s recikliranjem,
- pojednostavnjenje i reguliranje obveza izvješćivanja,
- usklađivanje s člancima 290. i 291. UFEU-a o delegiranim i provedbenim aktima.

3.2. Pravna osnova i pravo na djelovanje

Ovim se prijedlozima izmjenjuje šest direktiva koje se bave gospodarenjem različitim vrstama otpada. Prijedlozi za izmjenu Direktive 2008/98/EZ, Direktive 1999/31/EZ, Direktive 2000/53/EZ, Direktive 2006/66/EZ i Direktive 2012/19/EU temelje se na članku 192. stavku 1. UFEU-a, dok se prijedlog za izmjenu Direktive 94/62/EZ temelji na članku 114. UFEU-a.

Člankom 11. stavkom 2. Direktive 2008/98/EZ postavlja se cilj od 50 % za pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje kućanskog i sličnog otpada te cilj od 70 % za pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i druge načine materijalne oporabe neopasnog građevinskog otpada i otpada od rušenja do 2020. U skladu s člankom 11. stavkom 4., Komisija je najkasnije do 31. prosinca 2014. morala preispitati te ciljeve kako bi ih po potrebi ojačala i eventualno postavila ciljeve za druge tokove otpada, uzimajući u obzir sve bitne učinke postavljanja ciljeva na okoliš, gospodarstvo i društvo. U skladu s člankom 9. točkom (c) Komisija je na temelju najbolje dostupne prakse do kraja 2014. morala utvrditi ciljeve za sprečavanje stvaranja otpada i odvajanje stvaranja otpada od gospodarskog rasta za 2020., uključujući, ako je potrebno, reviziju pokazatelja iz članka 29. stavka 4. Konačno, u skladu s člankom 37. stavkom 4., u prvom izvješću koje se podnosi do 12. prosinca 2014. Komisija je morala procijeniti niz mjera, uključujući sustave odgovornosti proizvođača za posebne tokove otpada, ciljeve, pokazatelje i mjere koje se odnose na recikliranje, kao i postupke energetske i materijalne oporabe materijala koji mogu pridonijeti učinkovitijem ispunjavanju ciljeva navedenih u člancima 1. i 4.

Člankom 5. stavkom 2. Direktive 1999/31/EZ postavljaju se tri cilja za preusmjeravanje biorazgradivog komunalnog otpada s odlagališta i zabranjuje se odlaganje određenih tokova otpada na odlagališta. Države članice moraju ispuniti posljednji cilj povezan s preusmjeravanjem biorazgradivog komunalnog otpada s odlagališta do 16. srpnja 2016. U skladu s člankom 5. stavkom 2., taj se cilj do 16. srpnja 2014. mora preispitati, s obzirom na praktično iskustvo koje su države članice stekle u provođenju prethodnih dvaju ciljeva, radi njegova potvrđivanja ili izmjene, a sve radi osiguravanja visoke razine zaštite okoliša.

Člankom 6. stavkom 1. Direktive 94/62/EZ postavljaju se ciljevi za oporabu i recikliranje ambalažnog otpada koji se, u skladu s člankom 6. stavkom 5., ponovno utvrđuju svakih pet godina na temelju praktičnog iskustva stečenog u državama članicama te nalaza znanstvenih istraživanja i tehnika ocjenjivanja kao što su procjene životnog ciklusa proizvoda i analiza troškova i koristi.

3.3. Načela supsidijarnosti i proporcionalnosti

Prijedlozi su u skladu s načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti utvrđenima u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. Prijedlozi su ograničeni na izmjenu navedenih direktiva pružanjem okvira za uspostavu zajedničkih ciljeva, dok se državama članicama daje sloboda odlučivanja o detaljnom načinu njihove provedbe.

3.4. Dokumenti s obrazloženjima

Komisija smatra da su dokumenti s obrazloženjima mjera država članica za prenošenje navedenih direktiva nužni radi poboljšanja kvalitete informacija o njihovu prenošenju.

Zakonodavstvo o otpadu u državama članicama često se prenosi vrlo decentralizirano, među ostalim na regionalnoj ili lokalnoj razini i s pomoću velikog broja pravnih akata, ovisno o administrativnoj strukturi pojedine države članice. Kao posljedica toga, pri prenošenju izmijenjenih direktiva države članice možda moraju izmijeniti čitav niz zakonodavnih akata na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini.

Prijedlozima se izmjenjuje šest različitih direktiva o otpadu i utječe na brojne pravno obvezujuće obveze, uključujući opsežnu izmjenu ciljeva iz Direktive 2008/98/EZ, Direktive 1999/31/EZ i Direktive 94/62/EZ te pojednostavnjenje Direktive 2000/53/EZ, Direktive 2006/66/EZ i Direktive 2012/19/EU. To je složena revizija zakonodavstva o otpadu koja će možda utjecati na niz nacionalnih zakonodavnih akata.

Revidirani ciljevi povezani s gospodarenjem otpadom, sadržani u izmijenjenim direktivama, međusobno su povezani i trebalo bi ih pažljivo prenijeti u nacionalno zakonodavstvo te kasnije uvrstiti u nacionalne sustave gospodarenja otpadom.

Predloženim će se odredbama utjecati na širok raspon privatnih i javnih dionika u državama članicama te će se znatno utjecatina planirana ulaganja u infrastrukturu za gospodarenje otpadom. Potpuno i točno prenošenje novog zakonodavstva nužno je kako bi se zajamčilo ostvarenje ciljeva koje sadržava (npr. zaštita zdravlja ljudi i okoliša, povećanje učinkovitosti uporabe resursa, osiguravanje funkcioniranja unutarnjeg tržišta te izbjegavanje prepreka trgovini i ograničavanje tržišnog natjecanja u EU-u).

Zahtjev za dostavljanje dokumenata s obrazloženjima može predstavljati dodatno administrativno opterećenje za neke države članice. Međutim, dokumenti s obrazloženjima potrebni su kako bi se omogućila učinkovita provjera potpunog i točnog prenošenja koje je nužno iz navedenih razloga, a ne postoje manje opterećujuće mjere kojima bi se omogućila učinkovita provjera. Nadalje, dokumentima s obrazloženjima može se znatno pridonijeti smanjenju administrativnog opterećenja praćenja usklađenosti koje provodi Komisija; bez tih dokumenata, za praćenje načina prenošenja u svim državama članicama trebalo bi izdvojiti znatna sredstva i učestalo komunicirati s nadležnim tijelima pojedinih zemalja.

S obzirom na navedeno, primjereno je od država članica zatražiti da uz obavijest o svojim mjerama prenošenja dostave jedan dokument ili više njih u kojima se objašnjava odnos između odredaba direktiva o izmjeni zakonodavstva EU-a o otpadu i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje.

3.5. Delegirane i provedbene ovlasti Komisije

Delegirane i provedbene ovlasti Komisije navedene su, a odgovarajući postupci za donošenje tih akata utvrđeni su u članku 1. stavcima 4., 5., 6., 9., 11., 14., 15., 18., 19., 21. i 22. prijedloga koji se odnosi na Direktivu 2008/98/EZ, članku 1. stavcima 4., 6., 7., 9. i 10. prijedloga koji se odnosi na Direktivu 94/62/EZ, članku 1. stavcima 6. i 7. prijedloga koji se odnosi na Direktivu 1999/31/EZ te izmjenama predloženima u člancima 1. i 3. prijedloga koji se odnosi na direktive 2000/53/EZ i 2012/19/EU.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlozima se neće utjecati na proračun Europske unije te mu stoga nije priložen financijski izvještaj predviđen člankom 31. Financijske uredbe (Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002).

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni direktiva 2000/53/EZ o otpadnim vozilima, 2006/66/EZ o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te 2012/19/EU o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹²,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija¹³,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Gospodarenje otpadom u Uniji trebalo bi poboljšati u cilju zaštite, očuvanja i poboljšanja kvalitete okoliša, zaštite ljudskog zdravlja, osiguranja razborite i racionalne uporabe prirodnih resursa te promicanja više kružnoga gospodarstva.
- (2) Radi smanjenja regulatornih opterećenja za mala društava ili poduzeća trebalo bi uvesti pojednostavnjenje zahtjeva za izdavanje dozvola i registraciju malih društava ili poduzeća.
- (2) Izvješća o provedbi koja države članice izrađuju svake tri godine nisu se pokazala učinkovitim alatom za potvrđivanje usklađenosti i osiguravanje pravilne provedbe, a njima se stvara nepotrebno administrativno opterećenje. Stoga je prikladno staviti izvan snage odredbe kojima se države članice obvezuju na izradu takvih izvješća i za praćenje usklađenosti upotrebljavati isključivo statističke podatke koje države članice dostavljaju Komisiji svake godine.
- (3) Statistički podatci koje dostavljaju države članice Komisiji su neophodni za procjenu usklađenosti sa zakonodavstvom o otpadu u svim državama članicama. Uvođenjem zajedničke točke za unos svih podataka o otpadu, brisanjem zastarjelih zahtjeva za izvješćivanje, uspoređivanjem nacionalnih metoda izvješćivanja te uvođenjem izvješća o potvrdi kvalitete podataka trebale bi se povećati kvaliteta, pouzdanost i usporedivost statističkih podataka.

¹² SL C , , str. .

¹³ SL C , , str. .

- (4) Pouzdano izvješćivanje o statističkim podacima o gospodarenju otpadom od presudne je važnosti za učinkovitu provedbu i osiguranje usporedivosti podataka u ravnopravnim uvjetima među državama članicama. Stoga bi od država članica pri pripremi izvješća o usklađenosti s ciljevima utvrđenima u tim direktivama trebalo zatražiti da upotrebljavaju najnoviju metodologiju koju su razvile Komisija i nacionalni statistički uredi država članica.
- (5) Direktive 2000/53/EZ, 2006/66/EZ i 2012/19/EU trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (6) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s obrazloženjima¹⁴ države članice preuzele su obvezu da u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje prilože jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava odnos između dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. Za ovu Direktivu zakonodavac smatra dostavu tih dokumenata opravdanom.
- (7) Budući da države članice ne mogu u dovoljnoj mjeri ostvariti ciljeve ove Direktive, tj. poboljšati gospodarenje otpadom u Uniji i time pridonijeti zaštiti, očuvanju i poboljšanju kvalitete okoliša te razboritoj i racionalnoj uporabi prirodnih resursa, nego se ti ciljevi s obzirom na opseg ili učinke mjera mogu bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti iz tog članka, ovom se Direktivom ne prelazi okvir potreban za ostvarenje tih ciljeva,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjena Direktive 2000/53/EZ

Članak 9. Direktive 2000/53/EZ mijenja se kako slijedi:

1. stavak 1. briše se;

2. umeću se sljedeći stavci 1.a, 1.b, 1.c i 1.d:

„1.a Države članice Komisiji dostavljaju podatke o provedbi članka 7. stavka 2. za svaku kalendarsku godinu. Navedene podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se prikupljaju podatci. Podatci se dostavljaju u formatu koji je utvrdila Komisija u skladu sa stavkom 1.d. Prvim se izvješćem obuhvaćaju podatci za razdoblje od 1. siječnja [*unijeti godinu prenošenja ove Direktive + jedna godina*] do 31. prosinca [*unijeti godinu prenošenja ove Direktive + jedna godina*].

1.b Podacima o kojima država članica izvješćuje u skladu s ovim člankom prilaže se izvješće o potvrdi kvalitete.

1.c Komisija revidira podatke dostavljene u skladu s ovim člankom i objavljuje izvješće o rezultatima revizije. Izvješćem se procjenjuju organizacija prikupljanja podataka, izvori podataka i metodologija u uporabi u državama članicama te cjelovitost, pouzdanost, pravovremenost i dosljednost tih podataka. Procjena može uključivati posebne preporuke za poboljšanje. Izvješće se izrađuje svake tri godine.

¹⁴

SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

1.d Komisija donosi provedbene akte o utvrđivanju formata za dostavu podataka u skladu sa stavkom 1.a. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 11. stavka 2.”.

Članak 2.

Izmjena Direktive 2006/66/EZ

Direktiva 2006/66/EZ mijenja se kako slijedi:

1. članak 22. briše se;

2. članak 23. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Komisija najkasnije do kraja 2016. sastavlja izvješće o provedbi ove Direktive te o njezinu utjecaju na okoliš i funkcioniranje unutarnjeg tržišta.”;

(b) u stavku 2. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„U svoje izvješće Komisija uvrštava ocjenu sljedećih aspekata ove Direktive:”.

Članak 3.

Izmjena Direktive 2012/19/EU

Direktiva 2012/19/EU mijenja se kako slijedi:

1. članak 16. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 5. briše se;

(b) umeću se sljedeći stavci 5.a, 5.b, 5.c i 5.d:

„5.a Države članice Komisiji dostavljaju podatke o provedbi članka 16. stavka 4. za svaku kalendarsku godinu. Navedene podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se prikupljaju podatci. Podatci se dostavljaju u formatu koji je odredila Komisija u skladu sa stavkom 5.d. Prvim se izvješćem obuhvaćaju podatci za razdoblje od 1. siječnja [*unijeti godinu prenošenja ove Direktive + jedna godina*] do 31. prosinca [*unijeti godinu prenošenja ove Direktive + jedna godina*].

5.b Podacima o kojima država članica izvješćuje u skladu s ovim člankom prilaže se izvješće o potvrdi kvalitete.

5.c Komisija revidira podatke dostavljene u skladu s ovim člankom i objavljuje izvješće o rezultatima revizije. Izvješćem se procjenjuju organizacija prikupljanja podataka, izvori podataka i metodologija u uporabi u državama članicama te cjelovitost, pouzdanost, pravovremenost i dosljednost tih podataka. Procjena može uključivati posebne preporuke za poboljšanje. Izvješće se izrađuje svake tri godine.

5.d Komisija donosi provedbene akte o utvrđivanju formata za dostavu podataka u skladu sa stavkom 5.a. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 21. stavka 2.”;

2. članak 21. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 21.*

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor osnovan na temelju članka 39. Direktive 2008/98/EZ. Taj je odbor odbor u smislu Uredbe (EZ) br. 182/2011(*).

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EZ) br. 182/2011.

3. Ako Odbor ne dostavi mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EZ) br. 182/2011.

(*) Uredba (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”

Članak 4.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do *[umetnuti datum 18 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive]*. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 5.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 6.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Europski parlament

Predsjednik

Za Vijeće

Predsjednik